

Page 2
Дата 21.09.2003

ЦЪРКВА НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН – РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ КЪМ
МЕЖДУНАРОДНОТО МИСИОНСКО ОБЩЕСТВО

1164 София, ул. "Цанко Церковски" 46, тел. 65-82-74; e-mail: bg_imssdarm@wvowmail.com

ЦЪРКВА на
АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН
Реформаторско движение
ул. „Цанко Церковски“ № 46
№ 111 / 19.02.2003
София

*1/16 пр. д. 3/2003.
Да се разгледа за
всички адвенти
21.02.2003 г.*

ДО

Г-Н НЕДЕЛЧО БЕРОНОВ, ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УВАЖАЕМИ Г-Н БЕРОНОВ,

Благодарим Ви за писмото под изходящ номер 3 от 13.02. 2003 г., с което ни давате възможност да представим писмено становище по дело относно неправомерни точки от новоприетия Закон за вероизповеданията.

Използвам случая, почитаеми г-н Беров, да изпратя до Вас, а чрез Вас и до всички почитаеми конституционни съдии от достолепния Конституционен съд на Република България копия от следните писмени становища на Църквата, имащи отношение по въпроса:

1. Копие от писмо N 16 / 22.04. 2002 г. до г-н Кирил Милчев – председател на Временната пручвателна комисия по религиозните въпроси към НС на Република България.
2. Копие от становище (N 22 / 29.05. 2002 г.) относно проекто-закона за вероизповеданията, внесен от г-н Борислав Цеков, народен представител от НДСВ.
3. Копие от становище (N 23 / 29.05. 2002 г.) относно проекто-закона за вероизповеданията, внесен от г-н Кирил Станимиров Милчев и г-н Рупен Оханес Крикорян.
4. Копие от становище (N 24 / 29.05. 2002 г.) относно проекто-закона за вероизповеданията, внесен от г-н Лютви Ахмед Местан и г-н Ахмед Юсеин Юсеин.
5. Копие от писмо N 25 / 29.05. 2002 г. до г-жа П. Илиева, старши експертен сътрудник в Комисията по правата на човека и вероизповеданията към Народното събрание на Република България.

Трябва със съжаление да отбележа, че не бяхме уведомени за точния ден и час на заседанията на Временната проучвателна комисия по религиозните въпроси към НС на Република България, а възраженията спрямо новоприетия Закон за вероизповеданията ни карат да се опасяваме, че нашите приложени писмени становища не са били взети под внимание.

С почитание –

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЦЪРКВАТА:

(Маргарит Жеков)

**ЦЪРКВА НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН – РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
КЪМ МЕЖДУНАРОДНОТО МИСИОНСКО ОБЩЕСТВО**

1164 София, ул. "Цанко Церковски" 46, тел. 65-82-74; e-mail: bg_imssdarm@wowmail.com

**ЦЪРКВА на
АДВЕНТИСТИТЕ от СЕДМИЯ ДЕН**

Реформаторско движение

ул. "Цанко Церковски" № 46

№ 16 / 22.04.2002 г.

София

ДО: Г-Н КИРИЛ МИЛЧЕВ,

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВРЕМЕННАТА ПРОУЧВАТЕЛНА
КОМИСИЯ ПО РЕЛИГИОЗНИТЕ ВЪПРОСИ КЪМ НС НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

УВАЖАЕМИ Г-Н МИЛЧЕВ,

От все сърце Ви благодаря за писмото от 12 април 2002 г. Не зная дали оглавяваната от Вас комисия е проучила въпроса за невърнатите имоти, в който за жалост попада самата българска централа на Църквата на адвентистите от седмия ден – Реформаторско движение към ММО, намираща се в София. Във всеки случай споменаването на невърнатите имоти като предмет на комисията намеква, че Вие сте запознат с този проблем.

Представяваната от мен и посочена по-горе църква е собственик на недвижим имот в гр. София, ул. "Цанко Церковски" N 46 и представляващ къща, застроена на площ 114 кв. м., състояща се от партер, от салон, коридор и две стаи, етаж от 4(четири) стаи, кухня, коридор, клозет и баня, и мансарден етаж от стая, кухня, коридор и 4(четири) тавански помещения, заедно с 1/2 идеална част от мястото, съставляващо парцел VII-а от кв. 118, местност "Лозенец", цялото от 494 кв. м., при съседни съгл. акта за одържавяване: ул. "Цанко Церковски", Христо Петликов, Руси Минчев и Мария Христова. За имота е съставен Акт за държавна собственост N 4837/05.02.1964 г. от СГНС – Ленински РНС, като за основание е посочено Писмо N 39/01.02.1964 г. на Комитета по въпросите на Българската православна църква и религиозните култове за отнемане регистрацията на църквата. С решение N 410/27.11.1991 г. на Министерски съвет е признат уставът и възстановена регистрацията на църквата. Въпреки изрично отпадналото основание за извършеното през 1964 г. актуване, имотът официално не е върнат на църквата. От друга страна считаме, че извършеното през 1964 г. актуване е без правно основание. Цитираното в акта за държавна собственост писмо на бившия Комитет по въпросите на БПЦ и РК не може да бъде основание за валидно одържавяване на имота. Поради това считам, че съставеният без валидно правно основание акт за държавна собственост следва да се заличи, а владението на имота да се предостави на неговия собственик – Църквата на адвентистите от седмия ден – реформаторско движение към ММО.

Независимо от гореизложеното Областният управител на Област София отказва да деактува имота и да го предаде официално на законните представители на църквата, в какъвто смисъл са получените до този момент 2 бр. писма. Понастоящем църквата ни държи имота, но областната администрация ни третира като наематели, настанени по административен ред при условията на отменения Закон за наемните отношения, и не признава правото ни на собственик на имота, продължавайки да го счита за държавен.

Използвам случая да Ви уведомя, че регистрацията на настоящия управителен съвет на църквата е с N 02.18 – 653 от 30.10. 2001 г.

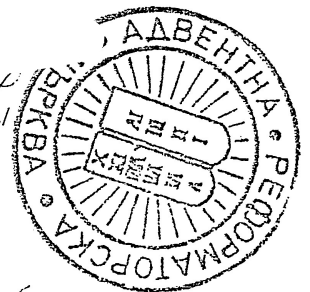
Като се надявам, че ще бъдем уведомени за точния ден и час на заседанията на оглавяваната от Вас комисия, и се моля всичко при Вас да е благополучно, от все сърце желая на Вас, скъпи г-н Милчев, и на семейството Ви здраве, радост и изобилно благословение от Бога във всяко добро дело и слово.

Вярно с оригинала:

С почитание –

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЦЪРКВАТА:

/Мargarит Жеков/

София

ЦЪРКВА НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН – РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ КЪМ МЕЖДУНАРОДНОТО МИСИОНСКО ОБЩЕСТВО

1164 София, ул. "Цанко Церковски" 46, тел. +359/(0)2/65 –82-74; e-mail: be_imssdarm@wowmail.com

СТАНОВИЩЕ ОТНОСНО ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА, ВНЕСЕН В НС ОТ Г-Н КИРИЛ СТАНИМИРОВ МИЛЧЕВ И Г-Н РУПЕН ОХАНЕС КРИКОРЯН

В чл.2, ал 3 следва да отпадне частта "националната сигурност", защото нарушава равнопоставеността на гражданите пред закона. Ако някои личности или общности, били те вярващи или невярващи, накърняват националната сигурност, те трябва равнопоставено да отговарят пред наказателния кодекс. В противен случай с довода за насоченост срещу националната сигурност, който е обвързан с правото на вероизповедание, настоящият български проекто-закон за вероизповеданията всъщност споделя становището на главните свещеници и фарисеите относно Христос: "Ако Го оставим така, всички ще повярват в Него; и римляните ще дойдат и ще отнемат и страната ни, и народа ни."(Йоан 11:48).

В чл. 2, ал. 3 следва да отпадне и частта "морала", защото всъщност изразява неравнопоставеност на вярващите спрямо атеистите. Правото на изповедание при християните например неизбежно е насочено против морала на атеистите, който, незачитайки Десетте Божии заповеди, допуска човекоубийството, половото сношение преди брака или без брак, увреждането на човешкото здраве чрез продажбата на алкохол, цигари от тютюн и други наркотични и създаващи зависимост съставки, идолопоклонството и произтичащите от него редица други несъвместими с християнската нравственост порядки. Ако алинеята в тази й част се приеме, вярващите и в частност християните ще бъдат лишени от единственото си средство за обществено влияние – насаждане на духовния и нравствен пример на християнска добродетелност чрез разобличаваща атеистичния морал просвета и деятелност. Нещо повече – наличието на тази същностна за верската приложност насоченост ще може да се смята за повод (от страна на враждебно настроени атеисти например) да се иска отнемане правото на вероизповедание за неудобна тям верска общност, разобличаваща чрез просветна дейност дадени заблудителни или покваряващи порядки.

Към чл. 2, ал. 3 следва да се прибави следното допълнение: "Отказът от вземане на оръжие и полагане на военна клетва поради верски подбуди не се смята за нарушение на общественния ред. Разясняването на библейските пророчества не се смята за действие, насочено срещу друга религия."

Чл. 22, ал. 1 следва да отпадне, защото противоречи на чл. 11, ал. 1, където се казва, че вероизповеданията са отделени от държавата и тя не може да се намесва и да администрира вътрешноорганизационния им живот и техните институции.

Чл. 33, ал. 2 и 3 следва да отпаднат, защото също противоречат на чл. 11, ал. 1.

В чл. 46 следва да отпаднат частите "националната сигурност" и "морала" по причини разяснени по-горе по повод чл. 2, ал. 3.

Чл. 58 следва да отпадне изцяло заедно с двете си алинеи, защото противоречи на чл.11, ал.1.

С почитание –

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЦЪРКВАТА: /Маргарит Жеков/

Вярно с оригинала:

**ЦЪРКВА НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН, РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ КЪМ
МЕЖДУНАРОДНОТО МИСИОНСКО ОБЩЕСТВО**

1164 София, ул. "Цанко Церковски" 46, тел. +359/(0)2/65 -82-74; e-mail: bu_imsssdarm@wowmail.com

**ЦЪРКВА на
АДВЕНТИСТИТЕ от СЕДМИЯ ДЕН**

Реформаторско движение

ул. "Цанко Церковски" № 46

№ 22, 29.05.2002

София

**СТАНОВИЩЕ ОТНОСНО ПРОЕКТО-ЗАКОНА ЗА ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА,
ВНЕСЕН ОТ Г-Н БОРИСЛАВ ЦЕКОВ, НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ ОТ НДСВ**

Член 2 алинея 4 всъщност противоречи на алинеи 1,2 и 3 от същия член 2, понеже възпрепятства гражданите да практикуват свободно своето изповедание в случай, когато Конституцията и законите на страната противоречат на Божия закон, Десетте Божии заповеди. Към член 2, алинея 4 следва да се добави уточнението: "...задължения, установени в Конституцията и закона, когато тези задължения не противоречат на международно закриляните човешки права, на Божия закон и на Библията."

В член 3, алинея 1 следва да отпадне частта "националната сигурност", защото нарушава равнопоставеността на гражданите пред закона. Ако някои личности или общности, били те вярващи или невярващи, накарняват националната сигурност, те трябва равнопоставено да отговарят пред наказателния кодекс. В противен случай с довода за насоченост срещу националната сигурност, който е обвързан с правото на вероизповедание, настоящият български проекто-закон за вероизповеданията всъщност споделя становището на главните свещенници и фарисеите относно Христос: "Ако Го оставим така, всички ще повярват в Него; и римляните ще дойдат и ще отнемат и страната ни, и народа ни." (Йоан 11:48).

Член 3, алинея 1 в частта си "и морала...на други граждани" всъщност изразява неравнопоставеност на вярващите спрямо атеистите. Правото на изповедание при християните например неизбежно е насочено против морала на атеистите, който, незачитайки Десетте Божии заповеди, допуска човекоубийството, половото сношение преди брака или без брак, увреждането на човешкото здраве чрез продажбата на алкохол, цигари от тютюн и други наркотични и създаващи зависимост съставки, идолопоклонството и произтичащите от него редица други несъвместими с християнската нравственост порядки. Ако алинеята в тази част се приеме, вярващите и в частност християните ще бъдат лишени от единственото си средство за обществено влияние – насаждане на духовния и нравствен пример на християнска добродетелност чрез разобличаваща атеистичния морал просвета и деятелност. Нещо повече – наличието на тази същностна за верската приложност насоченост ще може да се смята за повод (от страна на враждебно настроени атеисти например) да се иска отнемане правото на вероизповедание за неудобна тям верска общност, разобличаваща чрез просветна дейност дадени заблудителни или покваряващи порядки. Затова в член 3, алинея 1 следва да отпадне частта "...и морала..."

Към член 4, алинея 1 следва да се добави следното уточнение: "Вероизповеданията, включително и Българската православна църква, са свободни и равнопоставени."

Към член 5, алинея 1 понятието "Едната" поради своята двусмисленост и неяснота (не е ясно дали става дума за принадлежност към вселенската патриаршия, за единство с римокатолическата църква или за отграниченост от инакомислещи православни общности) следва да бъде пояснено.

Към член 5, алинея 3 следва да се прибави следното допълнение: "...се уреждат със закон, който се отнася за отнетата от държавата след 9.09. 1944 г. собственост и на всички други верски общности в страната. В противен случай се узаконява неравнопоставеност на всички други вероизповедания спрямо Българската православна църква.

ЦЪРКВА НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН – РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ КЪМ
МЕЖДУНАРОДНОТО МИСИОНСКО ОБЩЕСТВО

1164 София, ул. "Цанко Церковски" 46, тел. +359/(0)2/65 –82-74; e-mail: bg_imssdarm@wowmail.com

ЦЪРКВА на
АДВЕНТИСТИТЕ от СЕДМИЯ ДЕН

Реформаторско движение

ул. "Цанко Церковски" № 46

№ 24 / 29.05.2002 г.

София

СТАНОВИЩЕ ОТНОСНО ПРОЕКТО-ЗАКОН ЗА ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА, ВНЕСЕН В НС ОТ
Г-Н ЛЮТВИ АХМЕД МЕСТАН И Г-Н АХМЕД ЮСЕИН ЮСЕИН

Към чл. 9, ал. 2 следва да се прибави следното допълнение: "Разяснението на библейските пророчества и разгласяването на библейското слово не се смята за проповядване на религиозна нетърпимост или враждебност."

В чл. 21, ал. 1 следва да отпаднат частите "националната" (сигурност) и "морала" по причини, разяснени в становищата относно законопроекта на г-н Борислав Цеков и този на г-н Кирил Милчев и г-н Рупен Крикорян.

Чл. 37, ал. 1 следва да се прибави следното допълнение: "При приемането на проекто-закона за вероизповеданията държавата се задължава в двуседмичен срок да върне на всички съществуващи в Република България вероизповедания имотите, които неправомерно е отнела от тях след 9.09. 1944 г., като при процедурата на това връщане на имотите вероизповеданията също са освободени от данъци и такси."

Въпреки че всеки от трите споменати и изпратени ни законо-проекти за вероизповеданията има положителни страни, управителният съвет на Църквата на адвентистите от седмия ден – Реформаторско движение към ММО смята законо-проекта, внесен в НС от г-н Лютви Местан и г-н Ахмед Юсеин, за най-сполучлив и приемлив и препоръчва репресираните религиозни дейци да участват в съставянето на законо-проекти, отнасящи се до свободата на съвестта, вероизповеданието и закрилата на човешките права.

С почитание –

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЦЪРКВАТА:

/Маргарит Жеков/

Върно е оригинала:

ЦЪРКВА НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН – РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ КЪМ
МЕЖДУНАРОДНОТО МИСИОНСКО ОБЩЕСТВО

1164 София, ул. "Цанко Церковски" 46, тел. +359/(0)2/65 –82-74; e-mail: bg_imssdarm@wowmail.com

ЦЪРКВА на
АДВЕНТИСТИТЕ от СЕДМИЯ ДЕН
Реформаторско движение
ул. "Цанко Церковски" № 46
№ 25 / 29.05.2002 г.
София

ДО: Г-ЖА П. ИЛИЕВА,
СТАРШИ ЕКСПЕРТЕН СЪТРУДНИК В КОМИСИЯТА ПО ПРАВАТА НА
ЧОВЕКА И ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УВАЖАЕМА Г-ЖО ИЛИЕВА,

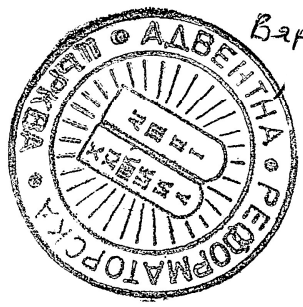
Приложено Ви изпращаме нашите становища относно трите изпратени до нас
законопроекта за вероизповеданията.

Като се надявам, уважаема г-жо Илиева, всичко при Вас да е благополучно, от все сърце
желая на Вас и на всички участници в достолепната комисия, в която имате честта да
сътрудничите, здраве, радост, закрила, утеха и изобилно благоселовение от Бога във всяко
добро дело и слово.

С почитание –

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЦЪРКВАТА:

/Маргарит Жеков/

Варно с оригинала.

